

L. P. 2019

I. vydání

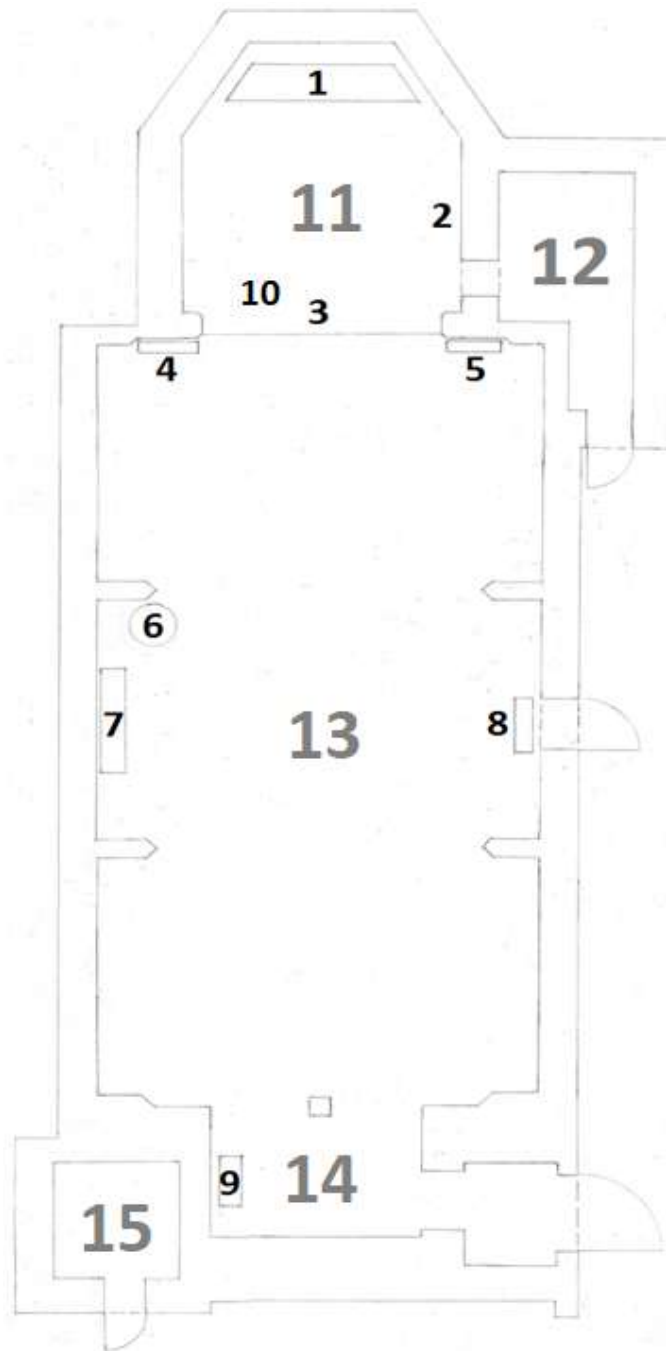

KOSTEL
NANEBEVZETÍ PANNY
MARIE
v Mukařově

zpracoval Lukáš Ulma
schválila obec Mukařov

Použitá literatura

- REMEŠOVÁ, Věra. *Ikonografie a atributy svatých*. Praha: Ústřední církevní nakladatelství, 1990. Teologické studie (Ústřední církevní nakladatelství), str. 43
- ŽILKOVÁ, Markéta. *Filiální kostely Římskokatolické farnosti Říčany u Prahy.*, Praha 2013, str. 119 - 123
- ŠEFCŮ, Ondřej. *Architektura: lexikon architektonických prvků a stavebního řemesla*. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-3120-9., str. 78, 79
- ŠIDLOVSKÝ, Evermod Gejza. *Svět liturgie: slovník základní církevní terminologie*. Praha: Fénix, 1991., str. 30, 31
- HEROUT, Jaroslav. *Slabikář návštěvníků památek*. 2., dopl. vyd. Praha: Středisko státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje ve spolupráci s Propagační tvorbou Praha, 1980., str. 162 - 164
- HEROUT, Jaroslav. *Staletí kolem nás: přehled stavebních slohů*. Vyd. 5., přeprac. a dopl. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-389-5., str. 86
- HÁJEK, Václav. *Architektura: klíč k architektonickým slohům*. Praha: Grada, 2000. Stavitel. ISBN 80-7169-722-2., str. 58
- EMLER, Josef. *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae*. Pragae: Typis Gregerianis, 1882.
- <https://www.ctidoma.cz/zpravodajstvi/2018-06-26-strasidelny-les-panova-brezina-tajemne-misto-s-desivou-povesti-42131> 4. 8. 2019
- <https://www.filmovamista.cz/lokalita/zaber?id=294013-kostel-Nanebevzeti-Panny-Marie--Mukarov> 4. 8. 2019
- Mukařovská farní kronika
- Kronika obce Mukařov

1994 – 1996 Karel Mendel ¹
1996 – 2002 P. ThMgr. Paweł Adam Dębek
2002 – 2005 P. Ing. Mgr. Petr Bouška
2005 – 2009 P. Lukáš Buchta

---FILIÁLNÍ KOSTEL---

2009 – současnost P. Mgr. Konstantin Petr
Mikolajek ²

Část seznamu kněží převzata se souhlasem ze stránek
Římskokatolické farnosti Říčany
(<http://urad.ricany.cz/farnost/mukarov/>), část soupisu (především
z 20. století) a informace o kněžích zjištěna z mukařovské farní
kroniky a ověřena pamětníky.

¹ **Karel Mendl** (*11. 7. 1914, †6. 1. 2001), kanovníkem v
Karlštejně - hrob v Mukařově. (Příloha 31)

² **P. Mgr. Konstantin Petr Mikolajek O.Praem** - studoval teologii v
Praze
29. 6. 2000 vysvěcen knězem na Strahově
2000 - 2001 kaplanem v Milevsku, 2001- 2009 farářem v Hodušíně a
v Nadějkově

Vnitřní vybavení

1. Hlavní oltář
2. Chórové lavice
3. Obětní stůl
4. Boční oltář na evangelní straně kostela
5. Boční oltář na epištolní straně kostela
6. Kazatelna
7. Zpovědnice
8. Boží hrob
9. Socha svaté Terezie
10. Ambon

Části kostela

11. Presbytář
12. Sakristie
13. Lod' kostela
14. *I. patro* = Předsíň (nartex)
II. patro = Kůr (chór)
15. Věž

Historie kostelů v Mukařově

První zmínka o existenci kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mukařově pochází z roku 1372. S určitostí se tehdy jednalo o středně velký dřevěný kostel s kamennými základy, který v této době tvořil vlastní farnost. Za husitských válek se kostel stal utrakvistickým a následně luteránským. Kališníční kněží zde zůstali až do roku 1620, kdy císař Ferdinand II. zkonfiskoval zdejší panství Smiřických a kdy byl odvolán utrakvistický farář David Galli ze Žlutice. Roku 1624 zanikla samostatná mukařovská farnost a mukařovský kostel byl jako katolický připojen k černokostelecké farnosti.

Starý mukařovský kostel – 1850

---FARNÍ KOSTEL---

1854 – 1857	Josef Jerie
1857 – 1873	Martin Beber
1873 – 1885	Josef Pracner ³
1885 – 1888	Josef Slavík ⁴
1888 – 1896	Václav Vlček ⁵
1896 – 1941	Jan Hermach ⁶
1907 – 1919	František Kubíček ⁷
1919 – 1925	Václav Bartoš ⁸
1926 – 1938	Leopold Risspler ⁹
1938 – 1941	Rudolf Wagenknecht ¹⁰
1941 – 1994	Josef Súra ¹¹

³ **Josef Pracner** - 1885 umírá na souchotiny

⁴ **Josef Slavík** - 1884- 1885 farářem v Úžicích

⁵ **Václav Vlček** (†3. 5. 1896) - vysvěcen knězem 31.7. 1867 v Praze, kaplanem v Tachlovicích, 15 let farářem v Zamlekově (dnes Zavlekov, okr. Klatovy) zemřel na zánět pobřišnice - po jeho neočekávané smrti nejdříve vypomáhá s bohoslužbami duchovní správa z Hradešína, dále administrátoři Jan Beneš, lošanský kaplan a pan Pazderka

⁶ **Jan Hermach** (*12. 10. 1865) - investován na muk. faru 18.2.1897 (předtím farář v Michaelsbergu u Mariánských Lázní), od 1907 farářem v Křečovicích u Benešova

⁷ **František Kubíček** (*8. 7. 1863) vysvěcen 8.7. 1883 v Praze, 3 roky kaplanem v Kralovicích, administrátorem v Kozojedech (okr. Plz. sever), farářem v Dolní Bělé, 1910 účast na pouti do svatě země

⁸ **Václav Bartoš** (*29. 2. 1857, Buštěhrad, †13. 10. 1925)- 15. 7. 1884 vysvěcen knězem, farář v Nových Hamrech, 12 let v Milíkově u Chebu, 1924 raněn mrtvicí, 1925 umírá

⁹ **Leopold Risspler** - kaplan v Postupicích, v Mukařově nejdříve administrátorem při Bartošově nemoci

¹⁰ **Rudolf Wagenknecht** - 1941 do penze (v Mukařově zůstal do dubna 1942, pak stěhování do Hrádku u Sušice)

¹¹ **Josef Súra** (*27. 8. 1911, Stránka, †29. 1. 1994, Mukařov) farářem v Oseku u Rokycan - hrob v Mukařově. (Příloha 31)

Soupis kněží

zastávající funkci v kostele Nanebevzetí Panny Marie

---FARNÍ KOSTEL---

?	– 1372	František (Franco) ¹²
1372	– 1394	Drzek (Drzko) ¹³
1394	– 1398	Zdeněk ze Sosně
1398	– 1402	Matěj ¹⁴
1402	– 1409	Jan řečený Hus z Boru
1409	– ?	Petr Oltářník u sv. Havla v Praze ¹⁵

---LOKÁLIE---

1786	– 1796	František Láska ¹⁶
1796	– 1796	Tomáš Mikovec
1796	– 1798	Martin Datel
1798	– 1807	Laurus Terme
1807	– 1808	Longinus Fischer ¹⁷
1808	– 1817	Ignác Kuffner, Jos. Paule ¹⁸
1817	– ?	Frant. Jos. Olisch
?	– 1829	Josef Paule
1829	– 1854	Vinc. Brabec
1854	– 1857	Josef Jerie

¹² **František (Franco)** - (†1372)

¹³ **Drzek (Drzko)** - dosazen pány z Klučova

¹⁴ **Matěj** - dosazen markrabětem Prokopem

¹⁵ **David Galli ze Žlutice** - poslední utrakvistický farář, 1620 odvolán

¹⁶ **František Láska** – kněz ze zrušeného kláštera sv. Jana pod Skalou

¹⁷ **Longinus Fischer** - františkán – již po šesti měsících se vrátil do kláštera

¹⁸ **Ignác Kuffner, Jos. Paule** – děkanem v Kouřimi

V průběhu třicetileté války (roku 1645) byl Mukařov s farou i s částí kostela vypálen Švédy. Po jejím skončení prošel generální opravou, při které byly dřevěné prvky nahrazeny kameny a klenutí bylo lehce sníženo. Za vlády Josefa II. roku 1790 byla v Mukařově zřízena lokálie, která byla roku 1855 povýšena na faru. Do mukařovské farnosti spadaly také vsi: Vojkov, Svojetice, Srbín, Louňovice, Žernovka, Tehovec, Babice, Babičky a Strašín. Protože se celý kostel nacházel v technicky nevyhovujícím stavu, přislíbilo místodržitelství dotace na výstavbu nového objektu. To rovněž dokládají i pozdější zápisy v archivní kronice, z nichž vyplývá, že na stavbu kostela byly vypracovány detailní plány. Výstavba nového kostela se ale stále odkládala a to až do doby, než se roku 1888 při bohoslužbě v sakristii zřítíl strop. Některé prameny hovoří o tom, že zřícení stropu bylo dílem současného faráře, aby se konečně začalo s výstavbou nového kostela. Jiné připisují zřícení vůli Boží. Bohoslužby se poté konaly v místním hostinci p. Aloise Janouška. Toto místo se ale pro konání bohoslužeb neosvědčilo, a tak se hledalo jiné řešení. Nejlepší náhradou se ukázala farní stodola, kde se mše konaly až do otevření nového kostela roku 1893.

Při bourání starého chrámu byla objevena klenutá hrobka s dvěma ostatky kněží a medailikou Panny Marie s nápisem *Maria Allensis* (překlad: *právě slušná*). Hrobka byla dlouhá pouze 150 cm, a proto tam byly ostatky uloženy shrbeně. Dále byl nalezen v každém rohu chrámové lodi kámen s vytesaným důlkem a v každém z olova ulitý symbol všech 4 evangelistů - Jana, Marka, Matouše i Lukáše. Podle informací z farní kroniky byly v kostele také objeveny velmi pěkně malované malby, údajně fresky, které byly po třicetileté válce překryty jinými, prstem malovanými, karikaturami. Nad sakristií byl vytesaný znak s nápisem: *"Benda Hula ze Srbína"*. Jiný znak s nápisem byl nad okénkem vedoucím na hřbitov, ale ten již byl značně poničený, takže bohužel nebyl čitelný.

Plánek starého kostela

Nový kostel nebyl postaven na místě původního kostela, ale cca 30 metrů na východ od něj. (Starý kostel se nacházel přibližně uprostřed horní části dnešního hřbitova.) Pozemek pro nový kostel byl roku 1890 zakoupen od říčanského faráře. Náklady na výstavbu celého kostela se vyšplhaly něco málo přes 42 000 zlatých (většinu prostředků věnoval kníže Lichtenštejn). Stavba nového kostela začala roku 1890 odvozem svrchní půdy a vyzdáním základů z žernovské žuly. Na stavbě dobrovolně pracovali všichni zdejší řemeslníci. Hlavních kovářských prací se ujal kovářský mistr Otakar Nekvasil z Bud. Následujícího roku byla dokončena chrámová klenba, ukončena byla také stavba věže a na kostel byly instalovány hromosvody. Roku 1892 se začalo s výzdobou interiéru, která byla o rok později dokončena.

Mukařovský kostel jako filmové místo

Mukařovský kostel si zahrál i ve filmu. I když jeho záběr trvá pouze několik vteřin, stopa slávy na něm již zůstala.

VYBÍJENÁ

Čas záběru od začátku filmu: 00:17:42

Popis děje na záběru:

Hujerová ve filmu Vybíjená odchází z kostela a říká že už tam nikdy nepříjde.

Herci na záběru: Johana Vašková

Pověsti

Pravděpodobně nejznámější mukařovská pověst je spojena s mukařovsko-žernovským lesem, někdy též nazývaným Pánova březina. Příběh vypráví o kněžně Ležárce, která tudy v průběhu třicetileté války prchala před švédskými žoldáky. V Mukařově byla nakonec chycena a umučena k smrti, ale ještě před tím stihla v jedné lesní studánce ukrýt zlatý kalich. Ten se nikdy nenašel a ten, kdo po něm pátrá, se podle pověsti setká s duchem černého psa, který poklad střeží.

Zdejší atmosféra neštěstí a hrůzy se v historii ještě více prohloubila další událostí, tentokrát ale až z 19. století. Vypráví o mladém páru, kterému rodiče neumožnili sňatek, a tak když nemohli společně žít, rozhodli se společně umřít. Sebevražedný pár se odevzadal zimě a v lásce bok po boku umrzli. Lesnímu místu, kde se ve velkých mrazech milenci vysvlékli a později byli nalezeni umrzlí, se dodnes říká „U zmrzlých“.

Série smrtelných činů v tomto temném středočeském lese tím ale neskončila. Jeden mladý student gymnázia se tak obával reakce na své špatné vysvědčení, že se raději zastřelil. Některé zdroje uvádí jako důvod sebevraždy nešťastnou lásku.

Po těchto všech událostech očití svědci tvrdí, že zde spatřili postavu mladé dívky s dlouhými vlasy a temnými skvrnami místo úst. Postava byla z větší části průhledná, jako by byla z kouře a zbloudilého paprsku slunce. A není divu, vždyť i procházející koně v těchto místech prý z nějakého důvodu zrychlují chůzi a i ostatní zvířata jsou nesvá.

Další pověst se vztahuje k lesu Dlouhá louka. Místní obyvatelé v průběhu třicetileté války ukryli do studánky kostelní zvon, aby nemohl být roztaven a použit pro vojenské účely. Když jej později chtěli vylovit a pověsit zpět, zahnal je strašidelný bílý pes. Dodnes tam prý svůj zvon hlídá a neopatrné poutníky stahuje do studánky. Nejvíce nebezpečí od něj hrozí, když v Mukařově vyzvánějí poledne.

Nový kostel byl slavnostně vysvěcen 13. 8. 1893 (symbolicky týden před každoroční poutí) světícím biskupem Ferdinandem Kalousem z Prahy. Svěcení kostela se zúčastnilo celkem 17 kněží včetně mukařovského.

V průběhu I. světové války se za účelem výroby kovové vojenské techniky odvezla většina zvonů z kostelní věže i dalších objektů mukařovské farnosti. V listopadu 1916 byl proto z věže kostela sňat prostřední zvon (220 kg, odlit 1718 nápis: *Valentin Lissjack gos mich auf der klein L. Prag*, dole na okraji nápis: *Leta Panie 1718*) a umíráček (24 kg, odlit 1745, bez nápisu i obrazu). Ušetřen byl pouze památný zvon z roku 1573, který ve věži zvoní dodnes.

V roce 1931 proběhla kompletní výmalba předsíně, presbytáře i lodi kostela podle návrhu architekta Jaroslava Majora z Prahy. Současně bylo v celém kostele zavedeno elektrické osvětlení. Elektrifikaci provedla elektrotechnická firma Ladislava Dvořáka z Kostelce nad Černými lesy.

Stavba kostela Nanebevzetí Panny Marie je od 3. 5. 1958 zapsána na seznamu kulturních památek České republiky.

Od roku 2005 byla farnost spravována Královskou kanonií premonstrátů na Strahově.

Roku 2009 byla zrušena samostatnost mukařovské farnosti a kostel byl připojen k říčanské farnosti, která jej od té doby spravuje dodnes.

Vnitřní vybavení

Hlavní oltář = číslo 1 na plánu kostela

- *autor konstrukce oltáře:* **Petr Bušek ze Sychrova**
- *autor oltářních obrazů:* **Josef Heřman**
- *rok výroby:* **1893**

Gotický oltář z roku 1893 pochází stejně jako většina dřevěného vybavení kostela z dílny Petra Buška ze Sychrova. V oltářní skříni uprostřed si můžeme všimnout obrazu Ježíše Krista, který stojí na oblaku a pravou rukou žehná. V pravém křídle je vyobrazena Panna Marie a v levém sv. Josef. Oltářní obrazy, podobně jako další v mukařovském kostele, namaloval Josef Heřman.

udielal tento zvon do Mukarzowa kostelu”. Na spodní straně je lem tvořený ozdobnými motivy.

Zvon umíráček je bez nápisu a dekorace.

Varhany

- *autoři varhan:* **Josef Rejna, Josef Černý**
- *rok výroby:* **1893**

Novogotické varhany byly vyrobeny a dodány přímo do nového kostela roku 1893. V průběhu I. světové války byl z varhan odebrán kovový principál a varhany se po dlouhá léta nepoužívaly. Zlom nastal až roku 1931, kdy prošly generální opravou obsahující nahrazení principálu novými plechovými píšťalami, sladění a kompletní vyčištění. Opravu provedla firma Weiss ve Zbuzanech u Prahy.

Varhanní skříň s píšťalami je složená ze tří částí. Píšťaly z vrchní strany uzavírají lomené oblouky a v případě prostřední části nad nimi i trojlist. Vrch čelní strany varhan je zakončen kraby, po stranách a ve středu je doplněn fiálami s kytkami na vrcholech.

Kostelní zvony

Renezanční zvon sloužící dodnes

Umíráček

- *autor velkého zvonu: Brikcí z Cimperku*
- *rok výroby velkého zvonu: 1573*

Věž kostela je v současné době vybavena dvěma zvony rozdílných velikostí. Jedná se o malý umíráček a velký kostelní renesanční zvon z roku 1573 od Brikcího z Cimperku. Tento zvon je nejstarším předmětem interiéru současného kostela a jedním z mála zařízení původního kostela. V průběhu první světové války se měly všechny zvony z věže i celé vsi roztavit, ušetřeny byly pouze zvony památné (včetně velkého z roku 1573). Ostatní zvony do kostela již nebyly nikdy vráceny ani v podobě náhradních nově odlitých zvonů.

Na svrchní části velkého zvonu je pás s různě rozpohybovanými postavami, na který dole navazuje širší pás s ornamentálními dekoracemi. Na krku zvonu je zobrazen znak Smiřických a nápis „*Leta Panie 1573*“. Z druhé strany se nachází nápis zaznamenávající okolnosti vzniku zvonu: „*Brykcy Zvonarz z Cynperku w Nowem miestie Prazskem Lyl a*

V roce 2008 proběhla částečná restaurace oltáře spočívající v pozlacení dekorativních prvků.

Křtitelnice

- *autor křtitelnice: Josef Mittenbacher*
- *rok výroby: 1789*
- *odcizena: 2013*

Cínovou křtitelnici z roku 1789 vyrobil do starého kostela Josef Mitterbacher. Jednalo se o nejcennější část interiéru, který byl roku 2013 odcizen. Pachatelé bohužel nebyli dodnes dopadeni a kostel tak přišel o historicky cennou součást interiéru. Tři nohy křtitelnice zdobily ve spodní části kopyta a v horní části bezvousé hlavy. Mísa byla zvonovitá, hluboká, na spodní části a pod okrajem zdobená. Uprostřed vnější strany mísy byly po stranách reliéfy lvích hlav s kruhem v tlamě. Držáky víka měly tvar ženských postav. Vyduté víko neslo nápis: „*JOSEPH MITTERBACHER 1789*“.

Chórové lavice = číslo 2 na plánu kostela

Chórové lavice na epištolní straně presbytáře jsou zdobeny slepými kružbami, kraby a fiálami s kytkami na vrcholu. Vyrobeny byly pravděpodobně ve stejné době jako většina ostatního dřevěného vybavení, tedy kolem roku 1893.

Ambon = číslo 10 na plánu kostela

Pro potřeby kněze slouží na levé straně presbytáře umístěný kamenný ambon, který je používán ke kázání i čtení Slova božího. Instalován byl do kostela společně s obětním stolem roku 1993.

Obětní stůl = číslo 3 na plánu kostela

Vlevo od chórových lavic (uprostřed presbytáře) před oltářem stojí kamenný obětní stůl z roku 1993; na přední straně (tedy z pohledu věřících) je zdoben dřevěnými kružbami.

Vitráž se sv. Janem Nepomuckým, epištolní strana lodi, První okno v pohledu od předsíně

Vitráž se sv. Václavem, evangelní strana lodi, První okno v pohledu od předsíně

Pod světcem je text připomínající dárce: „*K uctění památky svých zemřelých rodičů,/ býv. majitelů roln. usedlosti v Tehovci č. 19,/ a svých zemřelých dětí/ věnují JOSEF A RŮŽENA KURELOVI 1943*“.

Prostřední okno pravé strany lodi představuje bosého svatého Antonína v řeholnickém rouchu. Je znázorněn, jak klečí s napraženými rukama a hledí vzhůru. Dotýká se nohou malého Ježíše, který se nad ním vznáší. Před Antonínem stojí v krajině klekátko s knihami, vpravo v pozadí zanechává s určitostí klášter v Padově. Pozadí zobrazuje přírodní krajinu se stromy a květinami pomalu přecházející v oblaka a nebe. Nad světcem je nápis: „*SV./ ANTONÍN P.*“, pod výjevem stojí: „*K uctění památky/ svého drahého otce/ ANTONÍNA NOVOTNÉHO/ věnují vděční synové. 1939.*“

Okno proti sv. Karlu Boromejskému vyplňuje vitráž se sv. Františkou Římskou a sv. Janem Křtitelem. Okolí postav tvoří přírodní krajina s řekou, stromy a malým kvetoucím keřem. Svatá Františka je oděna do bílého hábitu s tmavě modrým pláštěm, v rukou drží kříž. Svatý Jan má na sobě bílý šat a kožich z velblouda, v rukou drží praporec s nápisem: „*Ecce Agnus Dei*“ (překlad beránek Boží), jeden ze symbolů Ježíše Krista. Nad nimi je v pásce nápis: „*SV./ FRANTIŠKA ŘÍM. JAN KŘ.*“. Pod světci je připomínka dárce: „*K uctění památky drahých rodičů,/ JANA A FRANTIŠKY KOVARÍKOVÝCH,/ věnují vděčné děti. L. P. 1943.*“

Boční oltáře = číslo 4 a 5 na plánu kostela

sever evangelní strany lodi

sever epištolní strany lodi

- autor konstrukce oltářů: **Petr Bušek ze Sychrova**
- autor oltářního obrazu na epištolní straně lodi: **Josef Heřman**
- rok výroby: **1893**

Dva boční oltáře z roku 1893 pocházejí od Petra Buška ze Sychrova. Na levé straně lodi z pohledu do presbytáře je umístěn oltář Neposkvrněného početí Panny Marie a na pravé straně stojí oltář s obrazem Panny Marie Bolestné.

Kazatelna = číslo 6 na plánu kostela

- autor kazatelny: **Petr Bušek ze Sychrova**
- rok výroby: **1893**

Dřevěná kazatelna se skládá se z otevřené skříně, zdobeného schodiště a podpěry tvořené šestibokým sloupem se zvětšenou podpěrrou. Samotnou vnější stranu skříně dekorují obrazy všech čtyř evangelistů na zlatém pozadí. Směrem od východu jde o sv. Marka, Matouše, Lukáše a Jana i s jejich atributy.

Boromejský se svatozáří, v honosném kardinálském obleku s křížem kolem krku a krucifixem v ruce. Pod ním klečí muž, jemuž žehná. Scéna je zasazena do antické sloupové místnosti. Nad světcem je nápis: „SV./ KAREL BOROMEJSKÝ“, dole je věnování: „K uctění památky drahých rodičů,/ JINDŘICHA A MARIE SEQUENSOVÝCH,/ věnují vděčné děti. L. P. 1943.“

V prostřední vitráži evangelní strany lodi je ztvárněna scéna Noli me tangere: Maří Magdalena klečí před Kristem v rozkvetlé krajině stromů a květin. Kristus sedí na své hrobce s rozpaženýma rukama. Marie Magdalena je oděna do modrého pláště zakončeného zlatým lemováním. Kristus má na sobě bílé roucho se zlatým opaskem. Oba jsou vyobrazeni se svatozáří, Ježíšova je vyplněna červeným křížem. Nad výjevem je nápis: „SV./ MAŘÍ MAGDALENA“, pod obrazem je text: „K uctění památky/ své drahé matky/ MAŘÍ MAGD. NOVOTNÉ/ věnují vděční synové 1939.“

Na západním konci levé strany lodi z pohledu k presbytáři je obraz se sv. Václavem v knížecím oděvu. V pravé ruce drží praporec a v levé štít s nákresem přemyslovské orlice. Pozadí vyplňuje krajina s keři, stromem a kostel s velkou apsidou. Dále na horizontu vidíme modré kopečky hor. Kolem světce je nápis: „SVATÝ VÁCLAVE/ NEDEJ ZAHYNOUTI/ NÁM NI BUDOUČÍM“. Pod výjevem je epitaf : „Věnováno drahé památce/ JUDra VÁCLAVA LOKAYE,/ padlého 28. června 1916,/ ve světové válce.“

Proti sv. Václavu je v epištolní straně lodi v okně zobrazen sv. Jan Nepomucký, ochránce Čech a loďařů. Postava stojí v krajině pražských sadů, vlevo je s určitostí zobrazen barokní kostel ve Staré Boleslavi, vpravo Karlův most s přilehlými Hradčany s katedrálou sv. Víta. Sv. Jan je oblečen do pláště a kanovnického roucha; v levé ruce drží kříž a prstem druhé ruky si zakrývá ústa. Svatozář má plnou, zdobenou 5 hvězdami, což je jeho atribut. Kolem výjevu je nápis „SV. JENE NEPOM. ORODUJ ZA NÁS“.

Okna v presbytáři

- *autor vitráží v lodi: (?) Geyling z Vídně*
- *rok výroby: 1893*

Do interiéru světlo proniká okny zakončenými lomenými oblouky. V celém kostele (kromě oken sakristie, věže, kůru a okna v přístavku před předsíní) jsou okna zdobena vitrážemi, které zobrazují výjevy ze života svatých. V presbytáři se jedná o tři úzká malovaná okna zakončená lomeným obloukem. Na pravé straně zde uvidíme zobrazení ozářené postavy Panny Marie se sepjatýma rukama na hrudi a několika bílými liliemi pod nohama. Na levé straně je sv. Jan Křtitel, přes spodní oděv má červené roucho, pravou ruku má vztyčenou, v levé drží beránka položeného na knize. O loket má opřený kříž s praporcem. Pod postavou je nápis: „St. Joannes“. Tato dvě okna v presbytáři byla darována knížetem Janem II. Liechtensteinem ke slavnostnímu vysvěcení kostela. Zhotovila je firma pana Geylinga z Vídně. Prostřední okno v presbytáři je vyobrazeno magické boží oko.

Okna v lodi

- *autor vitráží v lodi: Karel Brousek*
- *rok výroby: 1939, 1943, 1944*

Velká a široká okna v lodi jsou zdobena malbami svatých s jejich atributy. Pocházejí z dílny Karla Brouska. Vyrobená byla za finančního přispění dárců uvedených přímo na vitrážích. Do kostela byla instalována postupně a to v letech 1939, 1943 a 1944.

Na levé straně lodi při pohledu do presbytáře je u vítězného oblouku okno, na kterém je vyobrazen sv. Karel

Zpovědnice = číslo 7 na plánu kostela

- *autor zpovědnice: Petr Bušek ze Sychrova*
- *rok výroby: 1893*

Zpovědnice je trojdílná, zdobená štítem, fiálami, kraby a trojlístem uprostřed štítu střední části. Všechny části jsou zdobené dekorativní prvky a pozlaceny. Spolu s kazatelnou je umístěna pod středním obloukem levé strany lodi při pohledu k presbytáři.

Křížová cesta

- *autor obrazů křížové cesty: Jan Mathauser*
- *rok výroby: ? (mezi lety 1892 – 1895)*

Čtrnáct obrazů křížové cesty je zavěšeno po obou stranách lodi. Slavnostní posvěcení křížové cesty proběhlo 28. 1. 1896. V roce 2008 byla provedena restaurace všech rámců obrazů.

Lavice v lodi

- *autor lavic v lodi: (?) Košík z Kostelce nad Černými lesy*
- *rok výroby: 1893*

Jednoduše zdobené dřevěné lavice v lodi pocházejí z okruhu Košíkovy truhlářské dílny v Kostelci nad Černými lesy. Ke zdobeným lavicím jistě stojí podotknout, že do mukařovského kostela byly dodány až na přelomu srpna a září roku 1893, tedy necelý měsíc po slavnostním vysvěcení kostela. Do té doby se muselo k sezení využívat improvizovaných pomůcek.

Boží hrob = číslo 8 na plánu kostela

Symbolický, do zelena zbarvený dřevěný hrob Ježíše Krista je v současnosti umístěn ve výklenku proti kazatelně a zpovědnici a tím kryje jedny ze vstupních dveří do kostela. Boží hrob má podobu oltáře, ale oltář to není, neboť nikdy nebyl určen ke sloužení mše svaté. Spodní část hrobu tvoří prostor znázorňující jeskyni, ve které ležela hrobka se sochou

mrtvého Ježíše Krista. Hrobku vyplňuje zlatý kříž a od jeskyně ji dělí černě zbarvené malby zdíva. Po stranách jsou i dva iónské sloupy, které nesou horní plošinu - tzv. trůn pro vystavení monstrance s konsekrovanou hostií. Nad ní je uprostřed pozlacený uzamykatelný svatostánek, po stranách lemovaný malbami kamenné zdi. Vrchní část tvoří dva andělé, mezi nimiž je v pozici nad tabernáklem štít vyplněný geometrickými prvky a lomeným obloukem s kružbou tvořenou trojlistem. Štít zdobí z vnější strany krabi a vrchol je zakončen pravidelným, do zlaté barvy zabarveným trojbokým jehlanem.

Socha svaté Terezie = číslo 9 na plánu kostela

V kostelní předsíni se na severní straně nachází sádrová cca 75 cm vysoká socha svaté Terezie z Ávily. Ztvárněna je v černých šatech, které kontrastují s bílým pláštěm. V ruce drží krucifix s několika růžemi.